

Hauch: Jeg vil gerne sige til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), at de Udtalelser af mig, som det ærede Medlem byggede sine Bebrejdelser paa, aldeles ikke giver Udtryk for, at jeg har haft den Opfattelse, at der kun var 1 181 Menighedsraad. Det er et Spørgsmaal, som ikke er af stor Betydning, men selv om der maaske kunde findes Mennesker, der kunde tage mine Udtalelser som Udtryk herfor, vil det ærede Medlem med den Intelligens, han raader over, ikke gøre det, bl. a. fordi det ærede Medlem utvivlsomt har læst Folketingets Betænkning, hvoraf det klart fremgaar, at der er flere Menighedsraad end 1 181.

Nordby: Det er en enkelt Udtalelse af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), der kalder mig frem. Jeg vil først sige ganske kort, at jeg er stemt for den saakaldte fakultative Ordning af Ægteskabs Indgaaelse, og de Spydigheder rammer ikke mig, som det ærede Medlem retter mod andre ærede Medlemmer af Tinget, der tidligere har haft en anden Anskuelse, men nu er gaaet over til at mene, at dette vilde være attraaværdigt. Thi fra den Gang Forslag til Lov om Ægteskabs Stiftelse i Begyndelsen af indeværende Aarhundrede blev forelagt i dette høje Ting, har jeg forfægtet det Standpunkt, som er mit Ideal, og som jeg altsaa er saa heldig at kunne henholde mig til endnu. Naar det ærede Medlem i sin Kritik af anderledes tænkende kommer saa langt ud, at han benytter sig af Udtryk som, at den fakultative Ordning vil være en *uærlig* Ordning, maa jeg for mit Vedkommende, og jeg tror i manges Navn, selvfølgelig protestere. Det er ganske utilbørligt, og jeg forlanger at blive troet, naar jeg siger, at det, som det her drejer sig om, for mig er en hellig Sag. Det vilde for mig være en aandelig Brutalitet — og ligesaa for store Dele af Folket —, dersom det fremtidig skulde blive umuliggjort at faa Ægteskab stiftet paa kristelig, religiøs Vis, at faa det stiftet i Kirkens Korsgang for det høje Alter. Vi, der har denne Opfattelse, holder fast ved den overleverede Ordning i saa Henseende; vi under gerne anderledes tænkende at faa deres Ægteskab indstiftet for den Myndighed, som i Loven bliver udset dertil, men vi maa meget bede om at faa Lov til at beholde den Form, der for os er dyr og hellig. Denne min Opfattelse maa jeg paa det bestemteste gøre gældende, og jeg maa lige saa bestemt tilbagevise det ærede 10de Medlem

for 1ste Kreds, naar han vil betegne denne Ordning som en Uærlighed. Vi forlanger kun ogsaa fremtidig at kunne faa Ægteskab stiftet i Kirken for Guds Aasyn, for det høje Alter, vi forlanger det kun som det overleverede og i Henhold til vore kristelige, religiøse Anskuelser. Og naar vi saa samtidig billiger og ikke har noget at indvende mod, at andre, som ikke har denne Opfattelse, faar Frihed til at stifte Ægteskabet paa den Maade, som stemmer overens med deres Anskuelser, forekommer det mig, at jeg har Ret til at sige, at det vilde være en aandelig Brutalitet mod store Dele af det danske Folk, om det fremtidig skulde blive umuliggjort at faa sit Ægteskab indstiftet i Kirken.

Naar det ærede Medlem, — jeg kan vel nok sige, ironiserede over Menighedsraadene og mente, at det ikke var et tilstrækkelig stort Flertal indenfor disse, der havde haft Opfattelsen af, hvad der var det rigtige ved Ægteskabs Indgaaelse, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem derved kommer i en vanskelig Situation. Jeg maa maaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at medens Menighedsraadene kun kan udtale sig om, hvad de finder ønskeligt og heldigt for Kirkefolket og for Samfundet, har derimod vi her paa Rigsdagen, Folketing og Landsting i Forening — selvfølgelig med Kongens Billigelse —, den afgørende Magt med Hensyn til, hvad der skal være Lov. Og nu forholder det sig saaledes med det foreliggende Forslag — det er jo kommet hertil fra det høje Folketing —, at det der ikke en Gang, som det ærede Medlem siger om Menighedsraadene, har et knebent eller strøget Flertal — det var vist det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Med Hensyn til Folketingets Stilling i denne Sag forholder det sig nemlig saaledes, at kun 56 har stemt for Forslaget, medens 17 stemte imod, og 67 Medlemmer afholdt sig fra at stemme. Jeg synes ikke, det staar saa godt til det ærede Medlems Kritik af Menighedsraadenes knebne Flertal, thi det bliver kun et Mindretal i Folketinget og end ikke noget særlig stort Mindretal, der har stemt for dette Forslag.

Den højtærede Justitsminister udtalte i Slutningen af sin Forelæggelsestale i dette høje Ting, at han haabede, at den Interesse og Velvillie, som Forslaget havde mødt i det høje Folketing, ogsaa maatte blive det til Del i det høje Landsting. Haabet er jo lysegrønt, og jeg ønsker ogsaa, at Forslaget maa blive modtaget i